

былъ влибилъ, и са вѣнчалъ съ нея като заповѣдалъ по-напредъ да я покрѣстѣтъ. Еврейското име на тѣзи жена не са знае, но въ кръщенето тя была наречена *Теодора*. Отъ нея му са родихъ: Иванъ Шишманъ, *Асень* и *Добричъ*, отъ когото, казвѣтъ, и сегашната Доброджа зела названіето си.

Покръстената Еврейка, за да приготва на сыновѣтъ си пѣтъ къмъ българската корона, отровила заварника си *Михаила*, сынъ Александрѣвъ отъ първия му бракъ; а за Страшиміра и майка му тя накарала Александра да ги испрати въ Видинъ (ст. Бѣдинъ), като имъ го отдели за дѣлъ отъ държавната земя. Остарѣлый вече царь-баща ималъ слабостта да са поведе на жена си на ума и да приготви раздѣленіето на царството, като далъ на Страшиміра Видинъ съ околнѣтъ му села край Дунава. Райчъ ⁽¹⁹⁾ даже увѣрява, че Александръ на живота си още раздѣлилъ държавата между сыновѣтъ си; но споредъ другы историцы, тя не са разскжсала на части преди неговата смъртъ. И тѣзи е сичката погрѣшка, която не съзнателно стори достойныйтъ този владѣтель, който най-добрѣ управя царството и отвѣтрѣ и отвѣнъ съ мѣдрата си политика въ сичкото време на своето царуванье.

Една Бѣлжска. — По преданіе и отъ неиздадены още записки знаймы, че при този бѣлг. царъ въ Търново станало едно преселѣніе грѣцко изъ Цариградското предмѣстіе *Арнауѣ-кой* — *Μεγα ρεβμα* (по ст. *Εστίαи καί Μεγαλειον*), по слѣдствіе на двѣтъ грѣцкы кѣнегини, които са оженихъ за българскытъ кнезове *Михаила* и *Шишмана*, Александровы сынове. Туй село, нѣкогашъ хубаво и богатъ градъ, и сега съществува подъ името *Арбанаси* — *Ἀρβανιτοχώρι*, расположено до единъ часъ отъ Търново

(19) Въ исторіята на славено-българскія народъ, Българско издание отъ А. Н. глава 7, § 27, стр. 229.